

Fram for Sovjet-Norge!

Av advokat J. B. HJORT.

Under Nasjonal Samlings møte på Youngstorvet den 20 og 27. ds. stod der et par tusen mann og skrek i kor: „Fram for Sovjet-Norge!“ Så langt er vi nu kommet her i landet. Og de som skrek var ikke, som det sikkert vil bli påstått, gutter, men voksne, velklædte menn. Denne folkeforførelse eter sig utover dag for dag. Allikevel lukker de borgerlige øinene til for faren eller tror i beste fall at de vil kunne rydde den av veien ved sin idéløse borgerlige samling, som ikke er annet enn å late som om faren ikke var til. Det er et selvbedrag som minner om de tre små griser, som trøster sig med: Slemme ulven kan ei ta, tre små griser trallala!“ At dette er et selvbedrag er innlysende, for griser er og blir griser. Og selv om to eller flere av dem slår sig sammen monner det lite overfor en sulten ulv.

Daglig ser vi eksempler på at de borgerlige på denne måte lukker øinene for faren. I utenrikspolitikken har vi i disse dager oplevet Mowinckels blåøiede ord om de store fordeler ved at Sovjet-Russland er blitt optatt i Folkeforbundet. Disse ord som er en fullkommen pendant til Gunnar Knudsens ord om Europas skyfri himmel sommeren 1914. I innenrikspolitikken ser vi for eksempel de borgerliges fraternisering med marxistene i Oslo Bystyre. Når Nasjonal Samling vil holde et nasjonalt stevne på Bislet, sier Idrettsutvalget enstemmig nei, med den begrunnelse at man ikke må få politikk inn på byens idrettsplasser. Men når marxistene søndagen efter vil låne Bislet til et marxistisk stevne kamouflert som idrett så stilles Bislet beredvillig til

disposisjon og prydes med Sovjetflagg og hammermerke.

Marxistene har derfor idag den fordel fremfor de nasjonale at de har fått en viss hevd i vårt land. Det borgerlige samfund har vennet sig til dem på samme måte som en patient venner sig til en langsom men dødbringende sykdom. Nasjonal Samling derimot er en ny retning og som sådan ikke comme il faut i det borgerlige selskap. Den volder uro blandt marxistene som forstår faren ved en nasjonal reising, men de borgerlige liker ikke å forstyrres, de sier ... „Uff, nu hadde vi det så fredelig, og så kommer disse Quislingene og forstyrrer idyllen!“ De viker altså tilbake for den nasjonale reising på samme måte som patienten viker tilbake for kirurgens kniv, til tross for at den er det eneste middel som kan redde patienten.

Under slike omstendigheter kan det av og til næsten være fristende å la ulven ta grisen. Hvorfor skal Nasjonal Samling alene bære det tunge ansvar for landets skjebne som alle skikkelige nordmenn burde være med på å bære? Hvorfor skal Nasjonal Samling alene våge skinnet for å redde også et slikt borgerskaps medlemmer fra det i og for sig velfortjente opgjør? Dette er en fristelse som vi ikke må gi efter for. Vi har satt oss fore å jage ulven ut, ikke for grisens skyld, men fordi vi ikke vil ha ulven her i landet. Det er altså ikke borgerskapet det gjelder, men alle nordmenn, også de mange som nu nedverdiger vårt land og sig selv ved å skrike „Fram for Sovjet-Norge!“

J. B. Hjort.